

**עפ"ת (בbar שבע) 15643-09-24 - יעקב גוגה שי צייטושויל נ' מדינת
ישראל**

פלילי - חוק העונשין - עבירות תעבורה

תעבורה - נהיגה בשכבות

תעבורה - פסילה מינימלית

בית המשפט המ徇ז בbar שבע

עפ"ת 15643-09-24 צייטושויל נ' מדינת ישראל 20 נובמבר 2024

לפני כב' השופט הבכיר נתן זלוטובר
המעורער: יעקב גוגה שי צייטושויל
על ידי ב"כ עו"ד אלמוג אוזלאי
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל
על ידי ב"כ עו"ד אביב דMRI

פסק דין

המדובר בערעור על פסק דין של בית המשפט השלום ל痼בורא.

בתאריך 17.01.2022 הוגש נגש המערער כתוב אישום בגין עבירות של נהיגה בשכבות מכוח חזקת הסירוב ונήיגה בנסיבות ראש - עבירות בוניגוד לסעיפים 62(2), 62(3), 64(בג), 64(א), 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 14.01.2022 נהג המערער ברכבו בbar שבע בנסיבות ראש, כשהוא שיכור. המערער סירב למסור דגימת שתן לפי דרישת השוטר.

ביום 13.06.2023 הורשע המערער בעבירות לעיל (זוכה מעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח) וביום 20.06.2024 ניתן גזר הדין בענינו, במסגרת הושטו עליו העונשים הבאים:

א. פסילה בפועל מלקלבל /או להחזיק רישיון לתקופה של 28 חודשים.

עמוד 1

ב. הפעלת פסילה מותנית בת 3 חודשים שהוטלה על המערער בתתע"א 21-07-8568 לריצו' במצטבר, כך שבסך הכל ירצה המערער עונש של 31 חודשים פסילה (מתוקופת הפסילה נוכו 30 ימי פסילה מנהלית שריצה).

ג. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים כל' יעבור המערער עבירה של נהיגה בשכרות, תחת השפעת אלכוהול או סמים או נהיגה בזמן פסילה.

ד. פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך 3 שנים, כל' יעבור המערער את העבירות בהן הורשע או עבירות המפורטות בתוספת הראשונה והשנייה לפקודת התעבורה.

ה. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, תחת השפעת אלכוהול או סמים או נהיגה בזמן פסילה.

בית המשפט קמא קבע, כי יש לדחות את טענת ההגנה כי השוטרים לא דרשו מהנאשם למסור דגימת שתן אלא רק שאלו אם הוא מסכים וכי לא הסבירו לו את משמעות הסירוב.

בית המשפט קמא ציין, כי השוטר קמר מילא דוח פעללה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/9) וסימן בסעיף 8 את הדברים הבאים:

"דרשתי מהנהג הב"ל את הסכמו לחתת דגימת שתן והסבירתי לו כי מטרת נתילת הדגימה הינה לשם איתור סמים או תוצריו חילוף חומרים של סמים בגופו. בנוסף, הסבירתי כי נהג רכב או מורה נהיגה החשוד לשיכור מלכוהול או מסוימים מסוכנים ומסרב לדרישת שוטר למסור דגימת דם או שתן לבדיקה, רואים אותו כמו שעבר עבירה של נהיגה בשכרות שעונשה פסילה בפועל שנתיים לפחות ועונשים נוספים הקבועים בחוק. הנהג חתום בפני כי הוסברו לו מטרת נתילת הדגימה ומשמעות הסירוב להיבדק וכי לאחר שהוסברו לו הדברים הוא מסרב למסור את הדגימה המבוקשת לבדיקה".

עוד ציין, כי בשעה 21:58 הודיע השוטר לumaruer כי הוא רשאי לחזור בו מהסירוב ולהיבדק בתוך ה-5 דקות הקרובות.

הumaruer אישר את הדברים בחתימתו על גבי הטופס ת/9 וחתם לא רק בסופו אלא גם בסיוםו של סעיף 8 בטופס. בית המשפט קמא קבע כי בcourt התקיימו כל דרישות החוק גם לגבי הדרישה למסור דגימה וגם לגבי ההסביר הנדרש ביחס למשמעות הסירוב ודחה את טענת המumaruer כי הטופס ת/9 לרבות סעיף 8 נחתם על ידי המumaruer בלבד שכלל הוקרא לו. בית המשפט קמא הסכים כי בסרטונים מצצלמת הגוף לא מתועדת הקריאה סעיף 8 לumaruer, אך קבע כי אין בcourt כדי ללמד שהטופס לא הוקרא לו שכן הסרטונים לא מתעדים את האירוע מתחילה עד סופו. הסרטון השני מסתיים בשעה 21:55:29 בcourt שהumaruer נשאל על ידי השוטר "אתה יכול לבצע את הבדיקה?" והשיב בחובב.

בسرטן השלישי אשר מתחילה בשעה 38:21:58, השוטר אומר למערער שהשעה 21:58 וכי יש לו עד השעה 22:05 להתייעץ עם עו"ד ואם עדין יסרב למסור דגימה, זה יחשב כסירוב.

בית המשפט קמא קבע, כי בין הסרטונים חלפו 3 דקות שאינן מתועדות וזה די והותר זמן המאפשר להקריא למערער את סעיף 8. עוד ציין כי הסרטונים גם לא תיעדו את השלב בו חתום המערער על הטופס ואין חלוקת שהמערער חתום עליו.

בית המשפט קמא דחה את טענת ב"כ המערער, כי הטופס נחתם על ידי המערער בשלב מאוחר לאירוע, ציין כי אין לכך בסיס עובדתי וטען זה כלל לא הוצאה לשוטרים ושהמערער בחר שלא להעיד במשפטו ולא טען זאת בשום שלב.

בית המשפט קמא דחה את טענת ב"כ המערער כי כפי שצין השוטר בדו"ח את השתלשות האירועים בין הסרטון השני ושלישי, עת סירב המערער למסור את הדגימה, כך היה מצין במפורש שהקריא למערער בזמן זהה את האמור בסעיף 8 בת/9 לו היה עשו זאת.

בית המשפט קמא הדגיש כי השוטר לא נחקר על כך וקבע כי אין כל סיבה שהשוטר יתעד את המתועד בת/9 בדו"ח פעולה בשנית, עוד קבע כי עדויות השוטרים אמינות וציין כי ישנים חיזוקים נוספים לקביעותו באשר לדרישה לבצע את הדגימה ולכך שהוסבירה למערער ממשמעות הסירוב:

- ניתן להתרשם מכך בכל הסרטונים כי השוטרים דורשים מהמערער למסור דגימה, גם שלא נקטו לשון "אתה נדרש", אך מהanton שבו נאמרו הדברים ומהקשרם ברור שמדובר בדרישה ולא בהצעה ופעם אחר פעם מסבירים למערער כי אם יסרב הוא צפוי לسنקציות.

- בהודעתו של המערער במשטרה אישר המערער שהשוטרים דרשו ממנו להיבדק וסירב פעם נוספת למסור דגימת שני.

- המערער בחר שלא להעיד ויש בכך כדי לחזק את משקל הראיות של התביעה.

נימוקי הערעור:

- העבירה בה הורשע המערער היא עבירה של ניגזה בשכירות מכח חזקת הסירוב. על מנת לבסס חזקה זו יש להוכיח באופן מפורש כי הייתה "דרישה" לבצע את הבדיקה וכי למערער "הוסבירה ממשמעות הסירוב". תנאים שלא התקיימו במקרה זה.

- שגה בית המשפט קמא כשקבע כי גם שהשוטרים לא נקטו לשון "אתה נדרש", טוון דבריהם והקשרם נאמרו בבחינת דרישת.

- שגה בית המשפט קמא בכך שראה בסנקציות הצפויות למערער, כפי שנאמרו לו, הסבר כדין, הגם שאף סנקציה שנאמרה אינה עולה כדי ההסביר הנדרש בחוק.

- על מנת שהמשיבה תצא ידי חובתה עליה להוכיח כי ניתן הסבר או זהarra כעולה מלשון סעיף החקוק וההסבירים בדבר משמעות הסירוב שניתנו למערער לא עומדים בדרישות החוק.

- נוכח העובדה שלצד הסירוב עומדת סנקציה של שנתיים פסילה לפחות הרי לכל הפחות יש ליתן הסבר מפורש ובכלל זה את הסנקציה העונשית על מנת שייראה מבחינת החוק כמו שקיבל החלטה מושכלת בבואה להקים עליו את החזקה המשפטית.

- שגה בית המשפט קמא שנתן פרשנות רחבה לרכיבי הדרישה והסביר כדין, שכן יש לפרש את הוראות החוק במצטומם ככל שהן פוגעות בזכויות המערער.

- מהסוטונים המתעדים את האירוע לא נצפה דו"ח הפעולה באכיפת נהיגה בשירות (ת/9) ולא עולה כי השוטר הקרייא למערער את סעיף 8 בת/9.

- שגה בית המשפט קמא שהשלים את רכיב הדרישה בחקירה המערער בכך שכאשר נשאל בחקירהו האם השוטרים דרשו ממנו לבצע בדיקת שתן והשיב בחויב. המערער לא יכול להזכיר מה שלא היה.

- שגה בית המשפט קמא כשהובילו כי האמור בסעיף 8 הוקרא בין הסוטונים השני והשלישי, שכן הדבר כלל לא נטען על ידי המשיבה והעד קמר לא העיד על כן.

- שגה בית המשפט קמא בכך שדחה את טענת המערער כי ת/9 נחתם לאחר האירוע. שכן, בהתאם לעדותו של השוטר קמר, אם הקרייא "אחד לאחד" מה שכתוב שם, היינו אמורים לשמעו זאת בסרטון ואין זה כן. לפיכך, לא ניתן לשלול את טענת המערער שת/9 לא נחתם במועד הרשות בו והספק בעניין זה עומד לחובת המשיבה.

- שגה בית המשפט קמא בכך שזקף את העדר התיעוד בצילמות הגוף לחובת המערער. השוטר הפסיק והדליק את המצלמה בהתאם לרצונו ולא תיעד בכתב את שהיא בתווך, בניגוד לנוהל צילמות הגוף של משטרת ישראל.

- משלא הוכחה החזקה כלפי המערער, מミלא לא הווער אליו הנטול ולפיכך העובדה שלא העיד לא מעלה ולא מורידה.

בדין היום ב"כ המערער, חזר בעיקר על האמור לעיל וב"כ המדינה ביקש לא להתערב בפסק-דין של כב' בית המשפט קמא.

דין והכרעה

הכרעת הדין של בית המשפט קמא מבוססת על קביעות עובדיות, מהימנות העדים שהעידו לפני בית

המשפט קמא וניתוח הראיות שהוצגו לפניו.

מקרה זה לא נכנס בוגדר המקרים הנדרים המצדיקים התערבות ערוכה בקביעות מהימנות וממצאי עובדה של הערכאה הדינונית.

ראו לעניין זה ע"פ 7388/20 עמיים בן אוליאל נ' מדינת ישראל:

"הלכה ידועה היא, כי ערכאת הערעור תימנע מלהתערב בנסיבות העובדה והמהימנות של הערכאה הדינונית. לערכאה הדינונית נתון יתרון אינהרנטי להתרשם, באורח ישיר, מן העדים שהופיעו בפניה, מאופן מסירת עדותם, מהתנהלותם על דוכן העדים, ומשפט גופם: "כל אלה, אפשרים לערכאה הדינונית לתאר, באופן מיטבי, אחר "אותות האמת" המתגלות בעדויות. זאת, בעוד שמסקנותיה של ערכאת הערעור מתבססות, בדרך כלל, על החומר כתוב המונח לפניה...".

אם התקיימו תנאי סעיף 64ב(ב2) לפקודת התעבורה?

הסעיף קובלע:

"שוטר רשאי לדרש מנוהג רכב או ממונה על הרכב, שהוא מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוכרי חילוף חומרים של סם מסוכן...".

סעיף 64ב(ב2) לפקודת התעבורה קובלע כי:

"שוטר הדורש מנוהג רכב או ממונה על הרכב לתת לו דגימת נשיפה, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה, יודיע לו את מטרת נטילת הדגימה, יבקש את הסכמתו, ויסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64".

סעיף 64(א) לפקודת התעבורה קובלע, כי:

"סירוב נהג ברכב... שבסעיף 64ב... לתת דגימה... לפי דרישת שוטר, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)...".

סעיף 62(3) קובלע:

העובד אחת העבירות האלה, דיןנו - מסר שנתיים...

(3) הוא שיכור בהיותו נוגג רכב, או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי; לעניין זה, "שיכור" ו"ממונה על הרכב" - הגדרתם בסעיף 64ב;

במקרה זה כאמור טוען ב"כ המערער, כי לא התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 64ב(ב2) שהם דרישה לביצוע הבדיקה והסביר בדבר המשמעות המשפטית של סירוב לבצעה.

אינו מקבל את טענות ב"כ המערער.

בית המשפט קמא נימק בהרבה את קביעתו כי התקיימו דרישות החוק גם לגבי הדרישה למסור דגימה וגם לגבי ההסביר הנדרש ביחס למשמעות הסירוב ולא מצאת כי יש להתערב בקביעותיו אשר מבוססות היטב בריאות.

ראשית, המערער חתום ליד סעיף 8 בדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, שלשונו כמפורט לעיל.

לכך שהמערער בחר לא להעיד במשפטו יש השלכות ראייתו לחובתו. אינו מקבל את טענת ב"כ המערער, כי הטופס נחתם מבלתי שהוקרא לערער או שנחתם בשלב מאוחר יותר לאירוע - המذובר בטענות שאין להן בסיס בריאות, הן לא טוענו על ידי המערער, אשר בחר שלא להעיד במשפטו והשוטר אף לא נחקר לגבי האפשרות כי הטופס נחתם בשלב מאוחר יותר.

שנית, מסרטון מצלמת הגוף עולה, כי השוטר אמר לערער, בין היתר, **"במידה שתסרב, בית המשפט יראה אותך כמו שנаг תחת השפטת סמים וכל החובות שחלות בחוק על מי שנаг תחת השפטת סמים חלות עליו".**

בהתאם הדין פירט בית המשפט קמא אמירות נוספות אשר יש בהן להעיד על דרישת השוטר מהמערער לבצע את הבדיקה, שיש בהן כדי לקיים את היסודות הנדרשים בחוק.

ראו לעניין זה **רע"פ 6006/15 נמרוד משה נ' פרקליטות צבאית - מדינת ישראל :**

"גם אם כל שהסביר לבקשת הוא שעקב סירובי יראו בו כמו שנאג בשכרות, לא שפירטו בפניהם את העונש הקבוע בחוק, הרי שבנסיבות אלה די בכך".

ראו גם רע"פ 155/09 **אלן בוארן נ' מדינת ישראל:**

"ה המבקש טוען אך טענה אחת, והוא כי לא הסבירה לו ההשלכה העונשית של סירוב לבצע

בבדיקה שכרות. בית משפט השлом לטעורה קבע כממצא שבעובדת כי הוסבר לבקשת כי בסירובו לבצע את הבדיקה ייחשב הוא כמו שנוהג בשכרות. מקובלות עליי קביעתו של בית משפט השлом כי לא הייתה חובה על אותו שוטר לציין את סוג העונשה שצפוי לה המבקש, שכן אותו שוטר לא יכול לדעת מהו העונש אשר יוטל על המבקש בבית המשפט, הסבר שהתקבל אף בבית המשפט המחויזי" (ראו גם רע"פ 7217/08 עודד נונה נ' מדינת ישראל)

ודוק, המערער אף נשאל בחקירהו במשטרה האם השוטרים דרשו ממנו לבצע בדיקת שתן לגילוי סמים והשיב: "נכון".

אין מדובר ב"ழור בחקירה המערער כדי להכשיר את רכיב הדרישת", כפי שטען ב"כ המערער. המדבר באמירה שיש בה כדי להצביע על הלך הרוח של המערער והבנתו בזמן אמת את דבריו השוטרים - האם סבר כי הוא נדרש לבצע בדיקה, על כך ענה המערער בחיוב.

אגדיש, כי גם שהחוק נוקט לשון "**שוטר רשאי לדרוש מנוגג רכב**", אין הכרח כי השוטר ינקוט דווקא בלשון "**דורש**".

אני מקבל את טענת ב"כ המערער, כי "גם אם שוטר ירים קולו אפילו לכדי צעה או ידבר בדיקציה סמכותית ובאסתטיביות וישאל האם אתה מוכן, עדין לא תהפוך השאלה לדרישת, מנגד שוטר שיאמר אני דורש ממך בקולו, אפילו בנימוס ובשקט, תהיה זו דרישת חוק".

כל בקשה של שוטר מוארת לבצע פעולה, במסגרת החוק, היא בגדר דרישת שיש לקייםיה ואין כל חשיבות לשאלת באיזה אינטונציה נאמרה הדרישת או האם השוטר אמר במפורש כי הוא "דורש" מהנהג לבצע את הבדיקה, כל עוד ומהشيخ בין השוטר לנוגג עולה כי הוא מתבקש לבצע בדיקה ואם לא יבצעה ייחשב הוא כמו שנוהג בשכרות/תחת השפעת סמים.

במקרה זה כאמור, מתקיימים התנאים האמורים.

לאור האמור, אני דוחה את הערעור על הכרעת הדיין.

באשר לערעור על גזר הדיין, לא מצאתי כי יש להתערב בעונש שהושת על המערער בנסיבות העניין.

הכל הוא שערצת הערעור תימנע מהתערבות בחומרת העונש שקבעה הרכאה הדינונית, זאת למעט במקרים חריגים בהם נפלה בגזר הדיין טעות מהותית, או מקום שבו העונש שהוטל חורג באופן קיצוני ממדיניות העונשה הנוגגת (ראו לעניין זה (ע"פ 11/8668 פלוני נ' מדינת ישראל, ע"פ

3265/12 פלוני נ' מדינת ישראל, ע"פ 4498/14 גרידיש נ' מדינת ישראל.

ההחלטה התיחסה רבות לחומרה הנעוצה בביצוע עבירות של נהיגה בזמן שכרות ולא בכדי קבע המחוקק עונש פסילה מינימלי לעבירה זו בסעיף 39א לפקודת התעבורה, ראו לעניין זה [רע"פ 3638/12 קרין ווקנין נ' מדינת ישראל](#):

"הניגזה בשכרות היא מן הרעות החולות שככיבש, שכונתן הצדן ועלולות לגרום לאסוןות, בחינת "מכונות מוות נעה". ההחמרה היא גישת המחוקק, וסתיה ממנה היא חריג, והמחמיר איינו מפסיד".

ראו גם [רע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מדינת ישראל](#):

"...מן ראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכיים, דבר המSCAN את שלום הציבור ופוגע בביטחוןנו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנוהג ביד קשה בנוהגים שיוכרים - תהא רמת האלכוהול בدمם, אשר תהא (ראוי, לעניין זה, [רע"פ 861/13 פנדקה נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנובו] (6.2.2013); [רע"פ 3343/04 נפתחי נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנובו] (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקבועו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות".

עיוון בקשר הדיון של בית המשפט קמא מעלה כי מתוך העונש שהקבע הינו סביר בנסיבות העניין ומתאים עם ההחלטה הנוגעת לעבירה זו:

ראו [רע"פ 4624/13 קוזניצוב נ' מדינת ישראל](#) (27.8.13) - המערער הורשע בהuder בעבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב,ណון ל-24 ח' פסילה ועונשים נוספים. [רע"פ 7980/17 אלחסאנת אעם נ' מדינת ישראל](#) (19.12.17) - המערער הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב,ណון ל-28 ח' פסילה. [רע"פ 3507/11 יעקב קובי ימין נ' מדינת ישראל](#) (30.6.11) - הורשע בהuder בעבירה של נהיגה בשכרות,ណון ל-24 ח' פסילה ועונשים נוספים. [רע"פ 4047/11 שלמה לוי נ' מדינת ישראל](#) (4.7.11) - הורשע בהuder בעבירה של נהיגה שכורת וណון ל-24 ח' פסילה ועונשים נוספים; [רע"פ 3910/11 סימון ספיאשווili נ' מדינת ישראל](#) (30.5.11) - הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות ונדרון ל- 30 ח' פסילה. תת"ע (ב"ש) 21-09-1773 [מדינת ישראל נ' אחמד גרביע](#)- הורשע על פי הודהתו בביצוע שתי עבירות של נהיגה במצב של שכורת. בית המשפט קבע כי מתוך הענישה צריך להתחיל ב-30 חודשים פסילה בפועל (נכח רף האלכוהול בתיק המצורף) ונគן שיגיע עד ל- 50 חודשים פסילה נכון כמות האלכוהול החריגה בתיק המצורף. ביחס לרכיב המאסר, זה צריך לנوع בין מאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם עונש של חמושים מאסר לרצוי

בדרכם של עובדות שירות, לצד 48 חודשים פסילה בפועל.

ראו גם רע"פ 2238/22 מראדי נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירה של נהיגה בשכירות מכוח סירוב להיבדק בבדיקה נשיפה וכן בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וננהיגה ללא ביטוח. בית המשפט לטעורה גזר עליו עונש של שישים ימי מאסר בפועל, שלא ירצו בעבודות שירות; 36 חודשים פסילה לצד עונשים נלוויים. בית המשפט עמד בגזר דין על כך שזו הפעם השנייה שה המבקש מושיע בעבירה של נהיגה בשכירות, ועל כך שעומדות לחובתו הרשות באربעים ואחת עבירות, הכוללות עבירות תעבורת רבות. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור וקבע:

"עbero הפלילי של המבקש, כמו גם העובדה שזו הפעם השנייה בתקופה קצרה שהוא מושיע בעבירה של נהיגה בשכירות, מצדיקים, לכל הפחות את העונש שנגזר עליו, ולא ניתן לומר כי מדובר בעונש שחורג לחומרא".

במקרה זה, למעערער עבר פלילי בעבירות סמים בהן הורשע בשנת 2016 ו-2017 בבית הדין הצבאי, כן צבר לחובתו 4 הרשותות קודמות בתחום התעborתי, כאשר אחת מהן בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, אשר הוא נוהג משנהת 2019.

לאור האמור, אני>D דוחה גם את הערעור על גזר הדין.

תוצאת האמור היא כי הערעור נדחה.

בנוסף לכך שהצדדים יכולים לראות את פסק הדין, עם חתימתו, בנת המשפט, המזכירות מתבקשת גם לשלוח להם עותק.

**ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024,
בהעדך הצדדים.**

**נתן זלוט'ובר, שופט
בכיר**